

**כשאני כותב/ת, אני עוצר/ת את העולם
לרגע ומקשיב/ה לעצמי.**

הכתיבה היא מראה שקטה: בכל משפט אני פוגש/ת עוד חלק ממני.

**לפעמים רק כשהמילים יוצאות לדף, אני
מבינה/ה מה באמת הרגשתי.**

הדף לא שופט – הוא מקשיב.

כשאני נותן/ת לרגש שם, הוא כבר פחות מפחיד.

**אין משפט לא נכון ביומן שלי – יש
רק משפט שלי.**

**אני כותב/ת לא כדי להיות מושלם/ת,
אלא כדי להיות אמיתי/ת.**

גם יום קשה נעשה קל יותר כשהוא הופך למילים.